

Rödl & Partner

NEWSLETTER ČESKÁ REPUBLIKA

Vydání:
leden
únor
2020

MANDANTENBRIEF

Informace o právu, daních a ekonomice
v České republice

www.roedl.com/cz

Právnická firma
roku 2012–2019

Obsah:

→ Právo aktuálně

- Na co pamatovat při oběhu a použití palet v dopravě
 - Právo krátce | Forma rozhodčí doložky, aneb stačí vždy prostým e-mailem?
 - Právo krátce | Reklamace běh promlčecí lhůty u přepravného podle CMR nestaví
 - Právo krátce | Změny v úpravě společné havárie
-

→ Daně aktuálně

- Legislativa | Quick fixes – poslední vývoj novely zákona o DPH
 - Legislativa | Plošný reverse-charge – metla na daňové úniky smlouvy
-

→ Rödl & Partner Intern

- Akce | Připravujeme pro Vás: leden–březen 2020

→ Právo aktuálně

Na co pamatovat při oběhu a použití palet v dopravě

Alice Kubová Bártková, Jiří Lojda
Rödl & Partner Praha

Používání standartních euro-palet (stejně jako rozšíření používání kontejnerů) znamenalo zásadní změnu v rámci logistiky. Standardní rozměry europalet totiž umožnily lépe plánovat a provádět nakládku a manipulaci se zbožím, které je na paletách uloženo. Nepochybnou výhodou standartních europalet je rovněž možnost jejich používání k dalším přepravám, pokud tyto nejsou poškozeny nebo znečištěny. A právě skutečnost, že se europaleta stala nezbytnou přepravní pomůckou a je zároveň opětovně využitelná v logistickém řetězci, vede subjekty, které jsou na tomto logistickém řetězci zúčastněné, k tomu, že se snaží ve svých smlouvách oběh palet detailněji upravit tak, aby měly těchto přepravních pomůcek dostatek, a to v potřebné kvalitě. Bohužel ne vždy jsou povinnosti smluvních stran ohledně oběhu palet dostatečně jasně vymezeny, v důsledku čehož mohou vznikat nemalé škody.

AKTUÁLNÍ PRÁVNÍ ÚPRAVA

Situace v České republice ohledně právní úpravy oběhu palet se v mnohém neliší od situace v Německu. Ani v České republice v současnosti nemáme speciální právní normu, která by oběh palet upravovala. Oproti Německu ovšem v České republice rovněž chybí relevantní judikatura, když rozhodnutí vyšších soudů, která by otázku oběhu palet blíže řešila, nejsou stále k dispozici. K dispozici však u nás v současnosti nejsou ani modelové obchodní podmínky či doložky, které by se touto otázkou zabývaly. Oproti tomu v Německu byly za spolupráce hospodářských, logistických a obchodních svazů vytvořeny modelové podmínky pro dva nejčastější typy výměny palet. Jedná se o „Bonner Palettentausch“ (používané pro případy, kdy má dopravce povinnost zpětného dovozu normovaných výměnných palet) a „Kölner Palettentausch“ (používané pro takzvanou dvojitou nebo též ideální výměnu normovaných výměnných palet). V České republice si pak praxe v oblasti výměny palet nevytvořila ani obchodní zvyklosti, na které by bylo možné se odvolávat.

S ohledem na výše řečené tedy úprava oběhu palet zůstává především na stranách smlouvy, přičemž největší význam bude mít ujednání o paletové výměně pro strany smlouvy přepravní, určitá úskalí však může mít použití palet rovněž pro zasilatele či skladovatele, případně pro další subjekty (například pro strany kupní smlouvy). Smluvní úprava výměny palet může mít mnoho podob. Setkat se lze v praxi se speciálními přílohami smluv, samostatnými kapitolami obchodních podmínek, v nichž jsou podmínky paletové výměny detailně upraveny (což bývá především případ velkých výrobních závodů, velkoobchodních prodejců paletovaného zboží nebo velkých zasilatelských společností), stejně jako s jednou či dvěma větami ve smlouvě nebo v objednávce přepravy, která je takto beze změn či bližšího upřesnění dopravcem potvrzena.

ÚSKALÍ PALETOVÉ VÝMĚNY PRO ZASÍLATELE

Na základě zasilatelské smlouvy je zasilatel krom jiného povinen obstarat a provést úkony s přepravou související (§ 2471 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dále jen „občanský zákoník“). Pokud tyto úkony s přepravou související zasilatel obstarává, měl by tak činit způsobem, při němž budou co nejlépe chráněny zájmy příkazce, které zasilatel zná. Pokud zasilatel tuto svou povinnost poruší, bude ve většině případů odpovídat za škodu, která z toho vznikne. Judikatura potom dovodila, že v případech, kdy si je zasilatel vědom, že je zde určitý zájem příkazce, avšak nezná detailně obsah tohoto zájmu, je zasilatel povinen se příkazce dotázat a zjistit tak podrobnější informace (srov. rozsudek NS ve věci sp. zn. 23 Cdo 1993/2013 ze dne 30. 9. 2015).

Vztáhneme-li tento závěr na problém oběhu palet, může se snadno stát, že příkazce požaduje uzavření přepravní smlouvy, přičemž žádá, aby mu byly vráceny palety, které dopravci předá společně se zbožím. Má-li zasilatel sjednat podmínky výměny palet tak, aby co nejlépe vyhovovaly zájmům příkazce, měl by se příkazce v takovéto situaci krom jiného doptat, v jakém termínu požaduje vrácení palet dopravcem, zda požaduje vrácení

těch stejných palet, nebo postačí, pokud dopravce vrátí palety stejného druhu, přičemž v druhém případě by měl zasílatel nepochybně vědět, v jaké kvalitě mají být palety dopravcem vráceny (s čímž může souviset i otázka, podle jaké klasifikační metody bude kvalita palet určena). Právě s ohledem na zájmy příkazce se pak zasílatel může rozhodnout ujednat s dopravcem tak zvanou dvojitou výměnu palet, nebo pouze obstarání návratu palet odesílateli (podrobněji níže).

ÚSKALÍ PALETOVÉ VÝMĚNY VE SMLUVNÍM VZTAHU S DOPRAVCEM

V rámci přepravní smlouvy je třeba především pamatovat na to, že paleta je obal. Vada obalu se může projevit rovněž vznikem škody na přepravované zásilce, přičemž právě vada obalu bývá jedním z důvodů, jejichž prokazováním se snaží dopravce zprostit své odpovědnosti za škodu na zásilce. Stav obalu zásilky je však třeba věnovat pozornost dříve, než vůbec ke škodě dojde. V této souvislosti upozorňujeme na skutečnost, že podle ustanovení § 2566 odst. 3 občanského zákoníku se dopravce zprostit odpovědnosti za vadný obal jen tehdy, pokud na vadu obalu upozornil při převzetí zásilky (a byl-li vydán pro přepravu nákladní nebo náložný list, tato vada v něm musí být poznamenána), neupozorní-li dopravce na vadnost obalu, pak musí prokázat, že vada byla takového charakteru, že ji při převzetí zásilky k přepravě nemohl poznat. O něco benevolentnější je v otázce obalu Úmluva CMR (č. 11/1975 Sb.), jejíž některá ustanovení jsou od 1. ledna 2019 použitelná i pro vnitrostátní silniční nákladní přepravy (§ 9a zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě). Úmluva CMR v čl. 9 odst. 2 totiž stanoví, že pokud nákladní list neobsahuje výhrady dopravce s jejich odůvodněním, zakládá to „pouze“ právní domněnku, že zásilka a její obal byly v okamžiku převzetí dopravcem v dobrém zjevném stavu.

Paletová výměna může být s dopravcem sjednána v zásadě ve dvou variantách. V případě takzvané dvojité (či ideální) paletové výměny předá dopravce vlastní palety odesílateli při nakládce, převezme zboží k přepravě na paletách a následně při dodání zásilky získá palety zpět od příjemce. Ta-

kověto ujednání má podobu zápůjčky podle ustanovení § 2390 a násl. občanského zákoníku, kde zapůjčitelem je dopravce a vydlužitelem odesílatel. Podstatné je, aby v takovémto případě odesílatel uzavřel odpovídající smlouvu s příjemcem, kde se příjemce zaváže dopravci palety vydat, jelikož nedojde-li k vydání palet dopravci, je ze zápůjčky nadále zavázán odesílatel. Dopravce by si měl ve smluvním vztahu pohlídat, aby měl jasně s odesílatelem ujednáno, kdy palety od příjemce obdrží, v opačném případě je totiž splatnost jeho zápůjčky vázána podle § 2393 občanského zákoníku na výpověď smlouvy, přičemž výpovědní doba činí 6 týdnů.

Nenasazuje-li dopravce do výměny vlastní palety, pak se obvykle zavazuje zařídit u příjemce převzetí palet pro odesílatele (někdy stejných, většinou však „jen“ stejného druhu). Takovéto ujednání má s ohledem na ustanovení § 2444 občanského zákoníku povahu příkazu. V tomto případě bývá mnohdy bodem sváru otázka, zda náleží dopravci za tyto úkony nějaká odměna (především v případech, kdy vydání palet u příjemce neprobíhá hladce). Podle ustanovení § 2438 odst. 1 náleží příkazníkovi (zde tedy dopravci) odměna jen tehdy, byla-li ujednána nebo je-li obvyklá vzhledem k příkazcovu podnikání. Pokud však není ve smlouvě nic jiného ujednáno, má příkazník podle ustanovení § 2436 občanského zákoníku právo na úhradu účelně vynaložených nákladů, který vydal při obstarávání příkazu (zde výměny palet), a to i v případě, že se výsledek nedostavil.

ZAJIŠTĚNÍ POVINNOSTÍ DOPRAVCE SMLUVNÍ POKUTOU

V celé řadě případů, při nichž má podle smlouvy dopravce odesílateli vrátit palety, které dostal při dodání zboží od příjemce, případně má-li dodat jiné palety stejného druhu a kvality, je nedodržení této povinnosti zajištěno smluvní pokutou. Obecně platí, že porušením povinnosti zajištěné smluvní pokutou vzniká nárok na zaplacení smluvní pokuty, a to bez ohledu na to, zda v důsledku porušení této povinnosti vznikla oprávněné straně nějaká škoda nebo zda škoda dosáhla výše smluvní pokuty. To vede

v praxi mezi dopravci a některými zasílateli k ujednáním, kde výše smluvní pokuty několikanásobně překračuje hodnotu nové palety. V těchto případech je však třeba pamatovat na to, že podle ustanovení § 2051 občanského zákoníku může dopravce ve sporu navrhnout soudu, aby smluvní pokutu snížil a shledá-li soud, že s ohledem na hodnotu a význam zajišťované povinnosti dopravce (zde k vrácení palet) a na výši škody vzniklé porušením povinnosti je smluvní pokuta nepřiměřená, může tomuto návrhu vyhovět. Nelze ani vyloučit, že příliš vysoká smluvní pokuta za nevrácení palet, obsažená ve všeobecných obchodních podmínkách odesílatele, může být shledána jako pro dopravce překvapivá a tudíž dokonce neúčinná (podrobněji níže). Tomu lze zabránit tak, že dopravce tato ustanovení obchodních podmínek přijme v samotné smlouvě.

ÚPRAVA VÝMĚNY PALET V OBCHODNÍCH PODMÍNKÁCH

Má-li být výměna palet upravena v obchodních podmínkách, je třeba pamatovat na to, že obchodní podmínky se stanou součástí smlouvy tak, že jsou navrhovatelem připojeny ke smlouvě, nebo jsou smluvním stranám známy. Určit část smlouvy odkazem na smluvní podmínky, které nebyly připojeny k nabídce, ani nebyly stranám známy, lze jen ve vztazích mezi podnikateli a za situace, kdy odkazované podmínky byly vypracovány odbornou nebo zájmovou organizací. V přepravní praxi se občas lze setkat s případy, kdy strany smlouvy v nabídce i přijetí nabídky odkáží každá na své obchodní podmínky (nahrává tomu i rychlost s jakou bývají smlouvy, především ve vnitrostátní přepravě, uzavírány a jak rychle má po uzavření smlouvy následovat provedení přepravního výkonu). V takovém případě je smlouva uzavřena a oboje obchodní podmínky jsou její součástí v rozsahu, v jakém si neodporují (srov. § 1751 odst. 2 občanského zákoníku). Pokud by oboje obchodní podmínky obsahovaly

valy úpravu výměny palet, lze očekávat, že výsledné torzo, jež by se stalo součástí smlouvy, by bylo pro tyto potřeby zcela nefunkční. Je třeba upozornit, že této situaci nelze zabránit ustanovením samotných obchodních podmínek a pokud původní navrhovatel nesouhlasí s tím, aby byla smlouva takto uzavřena, musí to dát vědět druhé straně bez zbytečného odkladu po doručení přijetí nabídky spojené s jejími obchodními podmínkami.

Občanský zákoník rovněž stanoví, že ustanovení obchodních podmínek (jakákoliv, nejen ta o smluvní pokutě), které druhá strana nemohla rozumně očekávat, je vůči ní neúčinné, ledaže by takovéto ustanovení ve smlouvě vysloveně přijala. Zda mohla smluvní strana určité ustanovení obchodních podmínek očekávat či nikoliv, se neposoudí jen s ohledem na obsah dotčeného ustanovení, ale i s ohledem na způsob vyjádření (klauzule psané malým, sotva čitelným písmem nebo psané stranou na okraji atp.).

ZÁVĚR

Nasazení palet s sebou přináší celou řadu dalších právních problémů. Dopravce i odesílatel by tak měli mimo jiné pamatovat na to, že palety mají ve větším počtu nezanedbatelnou hmotnost (tím spíše v mokrém stavu) a dopravce tak může být pokutován za překročení povoleného zatížení náprav či nejvyšší přípustné hmotnosti soupravy, jsou-li prázdné palety přepravovány spolu s nákladem. Takovéto přetížení vozidla pak může být relevantní rovněž v případě dopravní nehody, kdy může mít vliv na určení subjektu odpovědného za tuto nehodu. Prodej zboží na paletách pak vede k otázkám spojeným s aplikací daně z přidané hodnoty. Likvidace zbytků rozbitých palet může zase narážet na ustanovení zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech. Oběh palet je tedy třeba pečlivě nastavit nejen s ohledem na logistické procesy, ale i na platné právní normy.

Kontakt pro další informace:

JUDr. Alice Kubová Bártková, M.E.S.

advokátka

Associate Partner

T +420 236 163 720

E alice.kubovabartkova@roedl.com

→ Právo aktuálně

Právo krátce

FORMA ROZHODČÍ DOLOŽKY, ANEB STAČÍ VŽDY PROSTÝM E-MAILEM?

V nedávném rozsudku z května 2019 se Nejvyšší soud České republiky zabýval otázkou formy rozhodčí doložky a potažmo i možností způsobu jejího uzavření. Ve sporu mezi českou a španělskou společností dospěl Nejvyšší soud k závěru, že v mezinárodních obchodních vztazích lze rozhodčí doložku platně sjednat prostou výměnou e-mailů bez zaručeného podpisu. K závěru o uvedené možné formě rozhodčí doložky, uzavřené tedy výměnou e-mailů s takzvanými prostými elektronickými podpisy, soud dospěl na základě použití čl. II. Newyorské Úmluvy o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů ze dne 17. 6. 1959 (dále jen „Newyorská úmluva“), když aplikaci bilaterální smlouvy o právní pomoci mezi ČR a Španělskem vyloučil.

Newyorská úmluva a splnění jejích požadavků (jako právě například požadavků na formu rozhodčí doložky) je relevantní, zejména ve fázi uznání a výkonu rozhodčího nálezu. Česká republika, stejně jako dalších 155 států, je signatářem Newyorské úmluvy. Velké množství signatářů Newyorské úmluvy je důvodem, proč zejména ve vztazích s partnery z nečlenských zemí EU může být výhodné uzavírání rozhodčích doložek právě pak pro jejich snazší vykonatelnost v porovnání s běžnými soudními rozhodnutími především ve vztahu k zemím, s nimiž ČR nemá uzavřenu dvoustrannou smlouvu o právní pomoci.

Je třeba podotknout, že závěry shora popisovaného rozsudku mohou být různé ve vztazích k partnerům z různých zemí. Nalik také otázku možné formy rozhodčí doložky dále modifikují případně existující dvoustranné smlouvy o právní pomoci ve vztahu mezi ČR a konkrétním státem, stejně jako konkrétní okolnosti případu, a to i vzhledem k takzvané doložce nejpříznivějšího zacházení dle čl. VII odst. 1. Newyorské úmluvy. Z výše uvedeného nicméně plyne jednoznačný závěr, že (zejména) v mezinárodních obchodních vztazích je při posuzování otázky pravomoci k rozhodování sporů (a tedy otázky kam podat žalobu, případně jak se jí bránit) třeba zkoumat nejen samotnou smlouvu mezi stranami, ale i veškerou komunikaci, včetně běžné výměny e-mailů. Obdobné závěry platí i při zvažování otázky uzavření rozhodčí doložky a formy a způsobu jejího uzavření, kdy z tohoto hlediska je zejména na místě pečlivě již v tomto okamžiku zvažovat nejen, jakým právem se bude řídit rozhodčí doložka, ale rovněž, v jaké zemi bude probíhat rozhodčí řízení, v jaké zemi dojde k vydání rozhodčího nálezu a v jaké zemi bude nakonec potenciálně usilováno i výkon rozhodčího nálezu. Je třeba uzavřít, že správné uzavření rozhodčí doložky v mezinárodních obchodních vztazích sice není jednoduchou otázkou, nicméně její zvládnutí může významnou měrou přispět k úspěchu v případném sporu a k vykonatelnosti rozhodnutí.

Kontakt: alice.kubovabartkova@roedl.com

REKLAMACE BĚH PROMLČECÍ LHŮTY U PŘEPRAVNÉHO PODLE CMR NESTAVÍ

V jednom z dalších nedávných rozhodnutí se Nejvyšší soud zabýval také otázkou vlivu reklamacie dle čl. 32 odst. 2 Úmluvy CMR na běh promlčecí lhůty ve vztahu k nároku na zaplacení přepravného. V daném případě byly mezi žalobkyní a žalovanou uzavřeny čtyři přepravní smlouvy, podle kterých žalobkyně pro žalovanou uskutečnila mezinárodní silniční přepravu zboží z České republiky do Ruska. Žalovaná opožděně uhradila část přepravného ve výši 460 eur sjednaného jednou ze smluv a písemně uznala závazek k úhradě jeho zbylé části ve výši 3.340 eur. Přepravné sjednané v další smlouvě částkou 3.300 eur žalovaná nezaplatila vůbec, přičemž uplatnila písemnou reklamaci s tím, že při přepravě měla vzniknout škoda.

Žalovaná vznesla proti všem uplatněným nárokům námitku promlčení, neboť podle ní uplynula promlčecí doba podle čl. 32 odst. 1 písm. c) Úmluvy CMR. Nicméně, soud prvního stupně dospěl k závěru, že nároky na neuhrazené přepravné nebyly promlčeny, neboť ve vztahu

k částce 3.340 eur došlo k přerušení běhu promlčecí doby uznáním této částky žalovanou a ohledně zaplacení přepravného ve výši 3.300 eur soud prvního stupně uzavřel, že písemnou reklamaci žalované došlo ke stavění běhu promlčecí doby ve smyslu čl. 32 odst. 2 Úmluvy CMR, a to až do doby, kdy žalobkyně vyzvala žalovanou k úhradě dluhu a tím reklamaci odmítla. Ke dni podání žaloby tak podle názoru soudu prvního stupně promlčecí doba ještě neuplynula. Odvolací soud pak považoval za nesprávné posouzení otázky promlčení ve vztahu k nároku žalobkyně na zaplacení částky 3.300 eur s příslušenstvím. Podle odvolacího soudu ke stavění běhu promlčecí doby tohoto nároku nedošlo, neboť ustanovení čl. 32 odst. 2 Úmluvy CMR se týká pouze nároku objednatele přepravy vůči přepravci (odesílatele vůči dopravci) a nikoliv nároku přepravce (dopravce) na zaplacení ceny přepravy (přepravného). Odvolací soud proto shledal tento nárok s ohledem na skutkový stav jako promlčený. K následně podanému dovolání pak Nejvyšší soud zejména dospěl k závěru, že byť v článku 32 odst. 2 Úmluvy CMR není definován pojem „reklamace“ ani její obsahové náležitosti, z obsahu tohoto ustanovení je zřejmé, že jde o právní jednání směřující vůči dopravci (srov. část textu „... kdy dopravce reklamaci písemně odmítne ...“). Týká-li se tedy reklamace podle čl. 32 odst. 2 Úmluvy CMR pouze nároků z přepravy vůči dopravci (náhrada škody za poškození či ztrátu zboží, překročení dodací lhůty aj.), mohou se logicky vztahovat i účinky stavění promlčecí doby, které jsou podle tohoto ustanovení reklamací založeny, pouze k těmto nárokům vůči dopravci, nikoliv k jiným samostatným nárokům, které z přepravy mohou vznikat. Uplatnění reklamace přepravy podle čl. 32 odst. 2 Úmluvy CMR tedy rovněž podle názoru Nejvyššího soudu nestaví běh promlčecí doby nároku dopravce na zaplacení přepravného. Z těchto důvodů dovolací soud podané dovolání zamítl, když shledal správným rozhodnutí soudu odvolacího.

Kontakt: alice.kubovabartkova@roedl.com

ZMĚNY V ÚPRAVĚ SPOLEČNÉ HAVÁRIE

Novelou provedenou zákonem č. 135/2019 Sb. došlo s účinností ke dni 19. června 2019 ke změnám v úpravě společné havárie ve vnitrozemské plavbě, přičemž tuto úpravu původní návrh novely neobsahoval, ale stal se její součástí až po projednání v Hospodářském výboru Poslanecké sněmovny. V důsledku přijetí této novely došlo ke zrušení dosavadní úpravy společné havárie obsažené v § 32 zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě (dále jen „ZVP“). Společně s tímto zákonným ustanovením byla zrušena i prováděcí ustanovení § 29 až 34 vyhlášky č. 222/1995 Sb., o vodních cestách, plavebním provozu v přístavech, společné havárii a dopravě nebezpečných věcí, v níž byla do 18. června společná havárie podrobněji upravena (především co se týče výše náhrad v případě takovéto události). Nová pravidla společné havárie v současnosti obsahují ustanovení § 31a až 32 ZVP. Tato nová úprava vyžaduje po stranách přepravní smlouvy, aby si samy detailně určily práva a povinnosti v případě společné havárie (ať už ve smlouvě samotné, nebo ve všeobecných obchodních podmínkách, případně s využitím v praxi mezinárodní přepravy běžných institutů, jako jsou například Yorsko-Antverpská pravidla). Po zrušení ustanovení § 29 až 34 vyhlášky č. 222/1995 Sb. totiž bude třeba posoudit výši náhrad v případě společné havárie podle ustanovení § 3014 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, podle něž platí, že „obětuje-li se něčí věc v nouzi, aby se odvrátila větší škoda, dá každý, kdo z toho měl užitek, poškozenému poměrnou náhradu.“ S ohledem na komplikovanost vztahů vzniklých při společné havárii se jeví pro její potřeby toto stručné ustanovení jako zcela nedostatečné.

Kontakt: jiri.lojda@roedl.com

→ Daně aktuálně

Legislativa

Klára Sauerová, Johana Cvrčková
Rödl & Partner Praha

QUICK FIXES – POSLEDNÍ VÝVOJ NOVELY ZÁKONA O DPH

Od 1. ledna 2020 měla nabít účinnosti novela zákona o DPH, která implementuje takzvané quick fixes neboli rychlé záplaty, které si kladou za cíl odstranit nejpalčivější problémy v oblasti přeshraničního obchodování a především sjednotit pravidla napříč EU. Ve speciálním vydání News, které se této novele detailně věnovaly, jsme Vás informovali, že termín, který EU pro implementaci stanovila, se nám zřejmě nepodaří dodržet. Nyní už je jisté, že novela bude účinná později, tedy od 1. dubna 2020 nebo od 1. července 2020.

Podle dostupných informací většina členských států implementaci těchto pravidel zvládla v termínu. Je proto pravděpodobné, že zahraniční společnosti se novými pravidly budou řídit a budou totéž očekávat i od svých českých obchodních partnerů. Jak mají tedy postupovat čeští plátcí DPH, když v našem zákoně pravidla implementována ještě nebudou?

Řešení se nabízí v podobě institutu přímého účinku směrnice, který mohou v těchto případech čeští plátcí využít. Přímá účinnost umožňuje postupovat dle pravidel uvedených v DPH směrnici, pokud je to pro plátce výhodnější a rozhodne se tak, i když tato pravidla nejsou v lokální legislativě implementována. Co se týče změn, která přináší Nařízení Rady (EU), ty jsou účinné přímo, a to i když nejsou implementovány ještě do národní legislativy. Plátcí se jimi řídit musí. Z očekávané novely se tato automatická přímá účinnost vztahuje na důkazní prostředky při dodání zboží do JČS, které jsou dány Nařízením Rady (EU) č. 282/2011. U všech ostatních změn mohou plátcí buď postupovat podle stávajících pravidel, nebo dle potřeby využít přímého účinku DPH směrnice.

Tato možnost bude velmi aktuální pro subjekty, které obchodují prostřednictvím konsignačních skladů. V těchto případech bude nejspíš nutné, aby obě strany postupovaly shodně, a lze očekávat, že většina zahraničních obchodních partnerů bude aplikovat nová pravidla. Ze strany Ministerstva financí bylo neoficiálně potvrzeno,

že využití tohoto režimu bude podléhat oznamovací povinnosti. Daňový subjekt, který zřídí konsignační sklad pro svého zákazníka v EU zemi, bude muset správce daně o této skutečnosti informovat a identifikovat zákazníka. Oznamovací povinnost by měla být splněna prostřednictvím speciální přílohy souhrnného hlášení, ve které dodavatel (český plátce) uvede DIČ svého EU zákazníka. Tato příloha v současné době není dostupná. Ministerstvo nicméně opět neoficiálně přislíbilo, že udělá vše proto, aby příloha byla k dispozici alespoň do termínu pro podání řádného přiznání k DPH za leden 2020.

Dalším úskalím také může být samotný přechod ze současného režimu do nového. Jelikož v této souvislosti není navrženo žádné přechodné ustanovení, není zcela zřejmé, jak daňově nakládat se zbožím, které bylo do skladu přemístěno za stávajících pravidel, ale bude z něj odebráno v době, kdy budou v platnosti pravidla nová. Zatím se proto jeví jako snazší spíše setrvat ve stávajícím režimu a vyčkat na účinnost novely zákona o DPH.

PLOŠNÝ REVERSE-CHARGE – METLA NA DAŇOVÉ ÚNIKY

Začátkem listopadu se v Bruselu uskutečnilo pravidelné setkání ministrů financí a hospodářství zemí EU, takzvaná rada ECOFIN. Pro českou výpravu v čele s ministryní financí Alenou Schillerovou to bylo jednání nad mírou úspěšné. Jedním z bodů jednání totiž byla žádost České republiky o možnost zavedení plošného režimu přenesení daňové povinnosti. Po Evropské komisi nyní žádost definitivně posvětila i rada ECOFIN. Jedná se o historicky první legislativní návrh, který se Česku povedl prosadit za dobu jejího členství v EU. Nic už nám proto nebrání v uvedení plošného reverse-charge do života. Je ovšem nezbytné, aby došlo k příslušné novelizaci zákona o DPH a tato změna do něj byla řádně implementována. Připomeňme, že režim přenesení daňové povinnosti by nově měl být aplikován na všechna tuzemská plnění, jejichž hodnota přesáhne 17.500 eur, tedy zhruba 450.000 korun českých.

Ministerstvo financí v minulosti uvedlo, že bude usilovat o uvedení plošného reverse-charge do praxe co nejdříve a avizovalo, že ideálně už

od července 2020. V současnosti se to ale nejeví jako reálné, jelikož zatím neexistuje konkrétní návrh novely zákona o DPH, který by tuto novinku zohledňoval. Žádost České republiky o zavedení plošného reverse-charge byla navíc schválena pouze na dobu určitou, a to do 1. července 2022. Od tohoto data by dle plánů EU měl být zaveden definitivní systém pokrývající všechny transakce se zbožím realizované na území EU. Jednání o definitivním systému nejsou zdaleka ukončena a je proto pravděpodobné, že plánovaný termín rovněž nebude dodržen. Ministerstvo financí se tak rozhodlo, že bude na evropské úrovni usilovat o prodloužení

doby, po kterou bude možné plošný reverse-charge v České republice používat.

S ohledem na tyto skutečnosti Ministerstvo financí oznámilo, že zatím plošný reverse-charge zavádět nebude. To je poměrně prozřívavé rozhodnutí, jelikož vzhledem k obvyklým průtahům v legislativním procesu je velmi nepravděpodobné, že by ke změně došlo dříve než na konci roku 2020. S časovým omezením, kterému schválení české žádosti podléhá, by se tedy jednalo o opatření na jeden a půl roku, které by ve výsledku přineslo pouze nutnost opakovaného přenastavování účetních softwarů plátců DPH.

Kontakt pro další informace:

Ing. Klára Sauerová
daňová poradkyně
Senior Associate
T +420 236 163 280
E klara.sauerova@roedl.com

→ Rödl & Partner Intern

Akce | Připravujeme pro Vás: leden–březen 2020

Jana Švédová
Rödl & Partner Praha

LEDEN

PŘEVODNÍ CENY

22. ledna 2020

Konferenční sál Rödl & Partner Praha

Pořádá: HST Obchodní komora Švýcarsko
– Česká republika ve spolupráci
s Rödl & Partner

Přednáší: Martin Koldinský

NOVELA ZÁKONA O INVESTIČNÍCH POBÍDKÁCH

29. ledna 2020

Konferenční sál Rödl & Partner Praha

Pořádá: Rödl & Partner

Přednáší: Petr Andrlé

ÚNOR

ZÁLUDNOSTI ÚMLUVY CMR PŘI PŘEPRAVĚ ZBOŽÍ A JAK NA NĚ

5. února 2020, Praha

Pořádá: Nakladatelství Forum ve spolupráci
s Rödl & Partner

Přednáší: Alice Kubová Bártková

PŘEVODNÍ CENY

19. února 2020, Kopule ČNOPK Praha
Pořádá: Česko-německá obchodní a průmyslová
komora ve spolupráci s Rödl & Partner
Přednáší: Martin Koldinský

MODERNÍ TECHNOLOGIE A TRENDY V PRACOVNÍM PRÁVU

21. února 2020
Konferenční sál Rödl & Partner Brno
Pořádá: Rödl & Partner
Přednáší: František Geršl, Jan Biravský

NOVINKY DPH

12. března 2020
Konferenční sál Rödl & Partner Praha
Pořádá: Rödl & Partner
Přednáší: Klára Sauerová, Johana Cvrčková,
Michael Pleva

PROBLEMATIKA VYUŽITÍ INCOTERMS VE SMLOUVÁCH

25. března 2020
konferenční sál Rödl & Partner Praha
Přednáší: Alice Kubová Bártková

BŘEZEN

VEŘEJNÁ PODPORA VE FORMĚ DAŇOVÉHO ODPOČTU NA VÝZKUM A VÝVOJ

4. března 2020
Konferenční sál Rödl & Partner Praha
Pořádá: Rödl & Partner
Přednáší: Petr Andrlé

http://www.roedl.net/cz/cz/akce/aktualni_akce.html

Impresum

MANDANTENBRIEF ČESKÁ REPUBLIKA
LEDEN/ÚNOR 2020, MK ČR E 16542

Vydavatel:
Rödl & Partner Consulting, s.r.o.
Platněřská 2, 110 00 Praha 1
T +420 236 163 111
www.roedl.com/cz

Redakce:
Ing. Jana Švédová
jana.svedova@roedl.com

Layout/Sazba:
Rödl & Partner
publikace@roedl.com

Tento newsletter je nezávaznou informační brožurou a slouží obecným informačním účelům. Nepředstavuje právní, daňové ani podnikové poradenství, jeho cílem není ani nahrazení individuálního poradenství. Při zpracování newsletteru se společnost Rödl & Partner snaží o maximální pečlivost, nemůže ale převzít odpovědnost za správnost, aktuálnost a úplnost informací. Protože se zde obsažené informace nezabývají konkrétními tématy jednotlivých fyzických nebo právnických osob, měl by si klient požadované informace vždy ověřit poradenskou zakázkou. Rödl & Partner nepřijímá odpovědnost za rozhodnutí, která čtenáři na základě článků newsletteru učiní. Naši poradci jsou Vám rádi k dispozici.

Veškerý obsah newsletterů zveřejněný na internetu včetně odborných informací je duševním vlastnictvím společnosti Rödl & Partner a je chráněn autorskými právy. Uživatelé mohou obsah newsletterů stahovat, tisknout nebo kopírovat pouze pro vlastní potřebu. Jakékoli změny, rozmnožování, šíření nebo sdělování tohoto obsahu nebo jeho částí veřejnosti, ať už online nebo offline, vyžadují předchozího písemného souhlasu společnosti Rödl & Partner.